

عنوان مقاله:

تبیین و ارائه شیوه های نوین دسترسی به مسکن بهینه با رویکرد انعطاف پذیری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

حسین حمزی - دانشجوی دکتری تخصصی رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، عضو هیات علمی تمام وقت و مدیر گروه آموزشی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد لامرد

خلاصه مقاله:

در خانه عواملی هست که ارزشها انسانی در آن تجلی پیدا می کند و می توان به مهم ترین آن به عنوان مکان اجتماعی نگهداری فرهنگ اشاره کرد. به نظر می رسد اساسی ترین نیازهای آدمی داشتن سرینه است؛ بنابراین تأمین مسکن مناسب برای تمامی اشاره های ضروری انکار ناپذیر است. یکی از راهکارهای تأمین مسکن بهینه قابلیت انعطاف پذیری در آن است. انعطاف پذیری در طراحی معماری شامل امکان تنظیم و سازگاری واحد مسکونی در طول زمان می شود. این امر در ساختمان باعث، ایجاد تنوع شده و درنهایت موجب بهبود بهره وری و افزایش عمر ساختمان می گردد. در این مقاله روش تحقیق کیفی بوده که در آن به مطالعه اثر انعطاف پذیری بر طراحی مسکن بهینه پرداخته می شود. به این ترتیب پس از گردآوری اطلاعات از طریق روش کتابخانه ای و بررسی نمونه های مرتبط و تحلیل آنها، به تبادل اطلاعات با دستیاری به انعطاف پذیری اشاره می شود. طرح موضوع انعطاف پذیری در این مقاله به منظور عملکرد چند فضا متفاوت در یک فضای صورت گرفته است. در این امر می توان از طراحی مبلمان انعطاف پذیر استفاده کرد و لذا روش ارائه شده در این مقاله می تواند موجب سکونت دائم و همیشگی به صورت پایدار شود.

کلمات کلیدی:

مسکن بهینه، قابلیت انعطاف پذیری، مبلمان انعطاف پذیر، چند عملکردی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1612830>

